

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tompá Mihály-utca 10. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás. Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.</p>	<p>Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN. Kiadó laptulajdonos: ID. RÁBELY MIKLÓS.</p>	<p>Az előfizetés díja: Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona. Egyes szám ára: 20 fillér. A hirdetés díja: Egy háromhasábos petitsor térfogata 20 fillér. Nyilttér sora 50 fillér.</p>
---	---	--

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Világháború.

Przemysl visszafoglalása nagyjelentőségű politikai és sztratégiai siker volt a mi részünkre. Politikai sikerré főleg ellenségeink tették, akik a vár átadásakor márczius végén óriási jelentőségű tényre fújták föl Przemysl kiéheztetés által elestét és ebből kifolyólag lapjaik telekürtölték a világot azzal, hogy Ausztria-Magyarország meggyöngült, hogy májusban jön az orosz offenzíva, a mely döntőleg megver és elsöpör bennünket. A mi vezéreink nem beszéltek olyan fenhangon, a mi lapjaink nem kürtölték az ellenség tönkretételét, hanem a mi embereink tettek és biztak. Hitték, hogy amit tesznek, az sikerülni fog és annál nagyobb lesz a siker: minél kevésbé dicselkednek vele előre. Megindult az áttörés Nyugat-Galicziában, magával rántva a kárpáti és déli lengyelországi frontokat és mi remegve lestük az óriási sikereket napról-napra s jóformán lélegzet nélkül rohantunk velük lélekben Przemysl kapuja elé. De hálát adtunk a Mindenhatónak, aki az ő erős karjuk és tervező értelmük által megvédett bennünket az ellenség megszállásától és pusztításaitól.

Przemyslnél azt hittük, hogy egy időre megáll az előnyomulás. De reményünkön felül sikerült. Nem állott meg, csak egy kissé lassabb tempóban haladt előre.

Przemysl visszafoglalásával most az entente minden dicsékedése, amit két hónap óta hangoztat, szégyen gyanánt visszahull az ő fejére. Mert Przemyslig még csak el lehetett hitetni a francia, olasz, meg más lobbanékony vérű népekkel, hogy az orosz sereget egy kis muló balszerencse érte és csak azért vonultak vissza, hogy nagyobb erővel támadhasanak újból. De a mikor elkezdődött Przemysl ostroma, akkor aggódva kérdezték a francziák: miért eresztik az ellenséget olyan közel a vár északi oldalához? Miért? Mert nem tehetek másként, mert nem volt erő visszatartani a német-osztrák-magyar hadakat. Sieniavánál megpróbálkoztak s ott egy kisebb sereggel szemben még sikert ért el a nagyon megerősített orosz sereg. Bukovinánál is próbálkoztak ellensúlyozni a nagy veszteségeket, de a Pruth vonalán álló seregeink megállították az orosz áradatot.

Przemyslnél nem sikerült, daczára az erős vár védő támasztékának, igen rövid idő alatt visszafoglalták seregeink ezt a várat.

Ennek politikai következménye igen nagy. A nyugaton ragyogó arcok egyszerre elsötétültek és más színben látják azóta a világot. A fölhevült fantázia álmai kezdenek helyet adni a józan mérlegelésnek, a mióta látják, hogy az entente főereje: az orosz, nem legyőzhetetlen többé, mert visszavonult a Kárpátok ormairól és elvesztette eddigi 10 hónapos küzdelemnek koronáját, Galiczia kulcsát: Przemysl várát.

A mi sztratégiai sikereink pedig igen növekedtek ezzel, mert az ellenség legerősebb támaszpontját elvesztette Galiczia közepén és míg a várat vívták seregeink, már azalatt

előhaladtak a vártól északra és keletre. Méltán hálát adhatunk hadi műveleteink sikeres és gyors végzéseért.

Przemyslnél nem állapodtak meg a mi győztes hadaink, hanem még azon a napon elindultak Medyka felé az ellenséget üldözni, majd tovább Mosciska tájára.

Míg ezek történtek a San folyón túl, azalatt a Dnyesztertől délre nagyfontosságú mozdulatok indultak meg. Linsingen hadserege német és magyar csapatokkal elfoglalja Sztrij vasuti csomópontot s ott meg nem állva, megindul a Dnyeszter folyó felé, a melyen túl Lemberghez közeledik az út. Észreveszi, hogy a közvetlen vonalban az ellenség nagyon erősen védi a folyón átkelést; ezért kissé keletre kanyarodva, Kalusz várost foglalja el és Zuravnónál elfoglalva a hidat, átmegy a Dnyeszteren és a Dnyesztertől északra álló dombokat is elfoglalja. Együttal egyesül a Nadvorna táján álló bukovinai hadsereg szárnyával és azt is belevonja az előnyomulásba Sztaniszlau és Halics felé. Legujabb jelentés szerint Sztaniszlaut elfoglalták seregeink és Halics felé szorították az ellenséget. Sőt már magában Bukovinában is megindult az offenzíva az oroszok ellen, akik visszavonulnak.

Igy most az orosz seregek szorult helyzetbe jutottak Lemberg körül, mert a Dnyesztert átlépő seregeink a déli oldalról fenyegetik őket, még talán közelebből, mint a Przemysl felől nyugaton támadó hadak. Az oroszok kezdik Lemberget kiüríteni, polgárilag már ki is ürítették, más jelentések szerint katonailag is kiürítik. Ezen a tájon játszódnak le a közeli jövő nagy drámai eseményei, a melyekben az orosz főcsereg összezúzódhat vagy sikerül neki Lengyelország keleti részébe visszavonulnia a Visztula és a Bug közé Lublin vidékére.

Egész Európa szeme rajta van ezeken a hadi műveleteken, hiszen az óriási orosz birodalom presztizséről van szó, a melynek megmentésére hiába vonult volna föl az olasz perfidia.

Északon, Kurland és Kovno tájain a németek megtartották újabb, májusi hódításaikat, visszaverték az orosz támadásokat Kovnóig és most ők nyomulhatnak ismét előre. Riga vidékén tengeri operációkról érkezik hír, talán arra tart a német előnyomulás.

Az olasz harcmezőn eddig az ellenség sehol sem tudott előnyomulni, ahol ellenállottak neki; néhány megszállott esueről Tirolban és Karinthiában és Gradiska vidékén keményen kiverték őket. A tengerparton: az Isonzo folyó síkján nagyobb olasz támadást vertek vissza súlyos olasz veszteséggel. Az olasz flotta is meglátogatta a dalmát szigeteket s egy-két világitó tornyot bombázott. Egy repülőgépjük Fiuméra dobott bombákat, de ezt Dalmáciában lelőtték. A mi repülőink Venczében tettek ismét kárt. Az olasz nép és a katonaság becsapott része még most is tüntet a háború ellen; háborog magában, mint a rosz lelkiismeret.

A francia és flandriai harcztérről sok erős támadás híre érkezik, de úgy Loretónál, mint Arrasnál és a Champagneban erősen védik állásaikat a németek; egy-egy árok vagy major vagy falu itt-ott többször gazdát cserél. Ypern körül előhaladtak a németek és Verdunt ismét bombázzák.

A Dardanellák ostroma nem igen halad. A hadihajók félnek a buvárhajóktól, a szárazföldi hadakat a törökök nagy hévvel támadják.

Egyiptomban szünetel a harc, mert onnan és Szíriából is Konstantinápolyba vittek csapatokat.

Tábori mise.

A szívet, lelket fölemelő s mély vallásos áhitatra gerjesztő volt az a gyönyörű tábori mise, mely folyó hó 6-án az Erzsébet-téren tartott meg a teljes számú helyőrség és a felekezeti különbség nélkül összesereglett polgári közönség részvételével. Verőfényes, tiszta idő is kedvezett az ünnepségnek, melyre a szövetséges osztrák-magyar és német hadseregek galicziái fényes győzelme adott alkalmat s melyen igaz lelkesedéssel, szívében benső meleg érzéssel vett részt mindenki, hogy hálát adjon a Mindenhatónak a vitéz hadseregek hősiességével elért siker felett.

Már kora reggel szorgos kezek foglalkoztak a róm. kath. templom főbejáratának hatalmas — oszlopokon nyugvó kupolával fedett — oltárrá átalakításával. Fenyő és nyirgalyakból szép színekben pompázó virágokkal tarkázva mesterien volt összeállítva az oltár, tetőzetén nagy kereszttel s a háttérben tömött virágdiszszel. Izléses, szép keretet képeztek a tetőn, az oszlopokon s oldalt több részen elhelyezett magyar, osztrák, német és török zászlók. Maga az oltár és környéke festői képet mutatott. Az oltár előtt két oldalt gulába rakott fegyverek és gépfegyverek jeleztek, hogy ez a háladó tábori mise a fegyverek győzelméért tartandó istentisztelet s az előtte lévő térségen széksorok várták a hivatalos notabilitásokat és

a hölgyeket. A teret nagyszámu női és uri közönség szállotta meg.

Pontban $\frac{3}{4}$ 10-kor kivonult a helyőrség és elhelyezkedett az Erzsébet téren; itt Knapp kapitány intézkedett a rend fenntartása iránt. 10 óra előtt néhány perczel megérkezett a tisztikar élén lovag Wiktor Tádó cs. és kir. kamarás, ezredessel és az új parancsnokkal: Manojlovits János ezredessel. Ekkor már megjötték a törvényhatóság képviselői: Kubinyi Géza főispánnal és Lukács Géza alispánnal élükön, a város képviselői dr. Kovács László polgármester vezetésével, a kir. törvényszék, járásbíró és kir. ügyészség Kolbay Sándor elnök, dr. Mészáros István kir. főügyész helyettes és Szácsi Kovács Géza járásbíró vezetésével, a kir. pénzügyigazgatóság tisztviselői Lánzy Kálmán kir. tan. s a számvevőség Bajdik Endre kir. tan. vezetésével stb. A nőgyűlés, Vöröskereszt-egylet, Hadsegélyző intézmény szintén képviselve volt Lukács Gézáné, Samarjay Jánosné, Máriássy Lászlóné stb. által.

Pontban 10 órakor harangzúgás között érkezett meg Széman Endre prépost-plebános díszes egyházi ornátusban, kíséretében Bencsik Sándor, Lója Jenő, Horváth Gyula és Vida Lajos gör. kath. tábori lelkész s kezdetét vette a tábori mise, mely alatt a katonai zenekar több ízben játszott s urtelmutatáskor a kivézenyelt dísz-század sortűzet adott.

A mise után a téren felállított emelvényre lépett lovag Wiktor Tádó ezredes s a katonákhoz német nyelven szép beszédet intézett, méltatva az osztrák-magyar hadsereg és a szövetséges német hadsereg dicsőséges és hősiességét, melyekkel sikerült Galicziában győzelmet aratni. A lelkes hangú szép beszédet Mayer Ferenc főhadnagy, az ezredes segéd tisztje messze hallható érczes hangján magyarul tolmácsolta a legénység előtt körülbelül a következő szavakkal:

„Négy hét óta üldözik már derék hadseregeink vállvetve hű szövetségesünkkel az orosz hazája zord sívatagjaiba vissza. Csapást csapásra mérve, feltartóztatlanul nyomulnak előre, élő falként, összezúzva, tiporva az ellenséget.

Nemcsak magyar hazánkat tisztítottuk meg az ellenség barbár hordáitól, Galicziának és Orosz-Lengyelországnak nagy része

részt: ő is sor alá került. Testi derékségéről csak annyit, hogy 22 évvel ezelőtt a sorozáson, mint teljesen alkalmatlant visszadobták.)

A 42 es: Szervusztok!

A csemeték: (diadalordítással) kezét csókolom!

A mama: (levest merit a 42 esnek) Nos, széna vagy szalma?

A 42 es: (önérzettel kanalazva) Hát széna, mi lenne más, mint széna. Hisz ez természetes.

A mama: (csodálkozással) Hát bevettek?

A 42 es: Be, be, be! (Dudolgtatva) Az Isten katonának teremtett.

A mama: J Jesszusom!

1. és 2. számú csemete: Hajahaj, apuka katona (fülsiketítően tapsolnak).

A 3. számú csemete: (csendes ellenlábasa a 42 es apának sok rendbeli elnadrágotlata miatt.) És elmegy a háboruba, elmegy a háboruba és nem lesz itthon! Jaj de jó lesz! (Két lábával rugdossa az asztalt és diadalmasan feldönti a tányérját).

A 42 es: (Dühbe gurul.) Ez a kölyök czélogtat. Hallatlan, ez a kölyök örül, hogy én nem leszek itthon. Hát ti örültök, hogy én elmegyek a háboruba? (Mérgeesen rácsap az asztalra, hogy minden evőeszköz tánczra perdül). Csend, egy szót se többet, majd adok én nektek mindjárt örömet! (Ordítva.) Azért se megyek a háboruba. (A csemeték hallgatnak és kanalaznak).

A 3 számú csemete: (Tenyerébe rejti arcát s csendes megelégedéssel suttozja.) Azért is, azért is, elmegy a háboruba és nem lesz itthon. Jaj de jó lesz! Ugy kell, ugy kell!

is már birtokunkban van és most Przemysl várának bevételeivel kiragadtuk az ellenség utolsó támaszpontját országunkban.

Kevéssel ezelőtt még e büszke vár kénytelen eléstét sirattuk, de gyászunk nem tartott soká. A szövetséges csapatok hősiessége az ellenséget, annak óriási számbeli fölénye dacára, mindenütt megverte s büszkén lengenek ismét zászlóink Przemysl várának ormairól.

Igy fognak a dicsőséges szövetséges hadseregek minden ellenséget leküzdeni a teljes megsemmisülésig. Meg fogják mutatni az egész világnak, hogy Ausztria Magyarország és a német birodalom hatalma, az ellenség milliós hadseregei dacára is örökkévaló és legyőzhetetlen.

Mi katonák pedig adjunk hálát a Mindenhatónak, hogy derék hős csapatainkat ismét győzelemre segítette. Fogadjuk egyuttal, hogy mi is — ha a király és a haza hív — küzdő bajtársainkhoz méltóan fogunk harcolni, bátorsággal, hősiesség kitartással, szívünk végső dobbanásáig.

Isten minket úgy segítse!

Lelkes éljenzés és taps kísérte a szép beszédet, mely után még az ezredes magyar nyelven is éltette a legfőbb hadurat.

Ezután Kubinyi Géza vármegyénk főispánja az ezredeshez és a tisztikarhoz intézett lelkes, szép beszédet, mely óriási hatást tett. A gorliczei áttörésről s Przemysl visszaszerzéséről szólva, az elragadtatás hangján szólt a dicsőséges osztrák-magyar és a szövetséges német csapatok hősiességéről s a hála és elismerés igaz érzetét tolmácsolta a vitéz hadsereggel szemben, a katonai tisztikart és a hadsereget reprezentáló ezredes előtt. Majd a legénységhez fordulva, megemlékezett arról a becestelen eljárásról, melyet eddigi szövetségeseink: az orgyilkos módjára hátba támadó olaszok tanusítottak s melyet a győzhetetlen hadseregnek meg kell torolnia. Buzdító és lelkesítő beszédében kiemelte, hogy mennyire bizunk kitűnően vezetett és kipróbált hadseregünk rettentetlen bátorságában és kitartásában s azokat a vitéz hősöket, kik fegyverrel kezükben a királyért, a magyar hazáért és igazságos ügyünkért küzdenek, szívünk, lelkünk melegével támogatjuk, itthon maradottjaikról testvéri szeretettel, atyai odaadással gondoskodunk. A hős katonáknak

A mama: (vibráló hangon) És a reumád?... Hiszen még tegnap is sántikáltál.

A 42 es: A doktor azt mondotta, nem baj.

A mama: És az asztmád?

A 42 es: Az asztmám? (Énekelve) El-oszlott, mint a baborék.

A csemeték: (Színtén énekelve, de hamisan.) S maradt, mi volt a pusztá lég. S maradt, mi volt a pusztá lééééég!

A mama: (Bedugja a fülét.) Az istenért, hallgassatok, az ember tisztára megsziketül. — És az ideges szívdobogásod?

A 42 es: (Skandálva.) Csak volt, mondá az ezredorvos s a voltra nem ad a zsidó.

A mama: (Idegesen.) És a kancsal szemed, ludtálpad, gyomorgörcsöd, meg az aranyered?

A 42 es: (Még idegesebben.) És a kancsal-ságom és a ludtálpam és a gyomorgörcsöm és az aranyerem és a szívdobogásom és az asztmám és reumám az mind, mind nincsen. Azt mondták, hogy nincsenek s ez ellen nincs apel-láta és én tauglich vagyok.

1. számú csemete: Apukám, mi az, hogy tauglich?

A 42 es: Tauglich? Azt jelenti, hogy alkalmatlan.

2. számú csemete: Katonának alkalmatlan?

A 42 es: Annak, annak hát, katonának.

3. számú csemete: Katonának? Jaj de jó, jaj de jó! És elmegy a háboruba és nem lesz itthon. (Örömben megint az asztalt rugdossa).

A 42 es: (Mérgeesen.) Már megint. Mama, ez a kölyök megint czélogtat. Mondd meg neki, hogy hallgasson, mert mindjárt nadrággörölést rendezek.

TÁRCZA.

Itt. — Ott.

Itt már a nap süt s tavaszi széllel
Aranyos zöldre festi a földet,
Melynek illata szívekbe száll be
S megvillanyozza fáradt erődöt.

Cserjék és bokrok, fák és nagy erdők
Felmosolyodnak a friss napoknak
S feledve a tél kietlen álmát
Az újult létnek rügyet fakasztanak.

*

Ott nem örül még a szomorú táj,
A nap is mindig takarja arcát;
Letarolt mezők szintelen hóban
A véres harcok álmát alusszák.

Nem is örül ott senki a létnek,
Hiszen ott minden rideg s temető,
Aki meglátja, rettegve mondja:
Béke szálljon rád, te bús harczmező.

Stella C. Cordis.

Sorozás után.

(Délidő. A család az ebédnél. Azaz hogy csak a mama és a három gyerek. A mama éppen most ígért a 3. számú csemetének három nyaklevest, mert a másik levest mindenáron villával akarja enni. Hirtelen nyilik az ajtó s megjelenik a családfő, az apa. Most jön a 42 ettesek sorozásáról, ahol szenvedőlegesen vett

kitartást, sok szerencsét és sikert kívánt a hátráló küzdelmekhez.

Lelkes éljenzés és taps kísérte a hazafias lendülettel áthatott buzdító beszédet, mely után az ünnepélyes aktus véget ért s a legénység elvonult, a közönség szétszórt.

Olasz becsület.

(H. G.) Ha Tartuffe képmutató álnokságát, ha Falstaff nyomorult hűtlenségét és hazug köpenyforgatását és Sobri Jóskának betyárságát egy élő emberben komprimálni lehetne, erre az individuumba mindenki kimondaná egybehangzó ítéletét, hogy ez az „olasz becsület.“ A francziák reváns eszméje: szférák zenéje ehhez a perfidiához. Az oroszok keleti politikájának hadviselése elvégre egy barbár nemzet elvakult dühének nyilvánulása. A jóllakott angol mérhetetlen falánksága pedig a legalacsonyabb állati ösztönt is lefőző nemzeti sajátosság, mely az állati természettől eltérőleg annál éhesebbé válik, minél jóllakottabb. De az olasz náció, mely egységét, anyagi jólétének feltételeit a hármasszövetség árnyékában szerezte meg, hogy minden jogosult ok nélkül épen most fordul ellentünk, ez már a bűnbetűlésnek oly mérhetetlen foka, melynek a jellemzésére szegény a legsújtóbb szó és legelítélőbb gondolat.

Az olasz hadüzenet nemcsak nélkülöz minden jogi alapot és ethikai momentumot, hanem a bérgyilkosság aljas vállalatát mellett közönséges rabló hadjárattá is minősül. Mert be van bizonyítva, hogy az entente-hatalmaktól kapott hárommilliárdon kívül monarchiánkat tengeri hatalmától és területének jelentős integritásától is meg akarja fosztani. Az olasz brigantizmus hitvány pénzért eladta hadseregét az entente-batalmaknak. Lord Kitchener tehát már hetek óta nem hiába emlegette, hogy a flandriai fronton háromszázezer emberre,

a Dardanelláknál pedig százötvenezer katonára van szüksége. Most kitudódott, hogy ezek a Judás-pénzen megvásárolt százezerek az olasz hadseregből rekrutálódnak.

De nagy kérdés, minő érzülettel fogadja a zsoldos vállalatot az olasz katonaság? Hisz tudjuk, hogy a behívott olasz tartalékosok már nyíltan lázadtak a háború ellen. Tudjuk azt is, hogy az olasz munkásság, iparosok és kereskedők s az olasz nemzetnek becsületesen gondolkozó előkelőségei, sőt a kamarának és szenátusnak terrorizált többsége is határozottan elítéli az erkölestelen motivumból megüzent háborút. A mely hadviselésnek tehát hiányzik leglényegesebb alkotó eleme, a nemzetnek egységes akarat, elhatározása és spontán lelkesültsége: az ily minden tekintetben erőszakolt és erkölestelen háborúnak a hadüzenő félre kedvező kimenetele sehogyan se lehet!

Egész világ tudja, hogy D'Anunzio, ez a fertőbe merült Alfonz ur, egymillió lírával lett megvéve, hogy az őt számkivetett hazáját belevigye az árulásba. Sonoino és Salandra urak — úgy lásszik — hasonló biztatások között csakhamar készek voltak a legaljasabb vállalkozásra, minőhöz hasonló a világon még nem történt.

Hogyne lázadna fel minden csepp vér ereinkben, midőn áldott jó öreg királyunk is így ír „Népeikhez“: „Az olasz királyság olyan hitszegést követett el a két szövetségesével szemben, a minőre nincsen példa a történelemben. Cserben hagyott Olaszország a veszély percében s kibontott lobogóval ment át az ellenség táborába.“

Eme igaz és a jogos felháborodás szülte szavak mélységes megértésre találnak minden magyar lelkében. S ha feszült izmokkal küzdöttünk a sok milliós orosz gőzhenger ellen, a perfid olasz elleni hadviselésünk lobogó indulattal és acél izmokkal lendül akcióra. Majd meg-

látjuk, hogy a jogos harag szülte boszu érzetével megvívott védelmi harcunk nem-e fogja eltiporni azt a pénzen megvett gyáva olasz haderőt, melynek katonái akaratuk ellenére, eszményi cél nélkül, megalázva és kedvetlenül kényszerültek ellenünk fegyvert fogni.

A banda most már teljes. Churchill, Poincare, Iszvolszky és Salandra! Gyönyörűséges „florenczi négyes“!

Levelezés.

Forgácstalva, 1915. jun. 8.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Közügyeinkért mindig lelkesen harcoló kedves lapunk hasábjain több ízben emeltem kérő szót szegény falucskánk szegény lakosainak érdekében. Kéréssem mindig meghallgatásra talált s nagyrabecsült Szerkesztő ur örömeinkben velünk örült, de osztozott mindig bánatainkban is...

Hozzánk is eljutott dicsőségesen harcoló fiaink győzedelmes előrohánásainak örömhire s fatornyos templomunkban felhangzott a hála-ima és dicsérő ének, s szent „Hymnusz“-unkat ezerszeresen hangozta vissza és fenyves erdeink örömteljesen suttagó, hangos szellője.

... Faházás falunkban nemzetiszintű zászlóink lobognak s tőt népünk könnyes szemekkel hallgatja a templomból kijövet a Przemysl s vidéke körül lefolyó csodás dolgokról szóló felvilágosításainkat, magyarázatainkat. Örömmel van teli az egész falu s az itthon lévő kevés lakosság lelkesedéssel, fokozott erővel szalad a köves határ mezőire, hogy izzadjon, kieroszakolja a szegény föld termését, hogy legyen mit tenni az asztalra, ha hőseink a szent ügyért folyó világháborúból szerencsésen hazaérkeznek...

S eme általános örömünkbe — mint már oly sokszor — megint csak ürmöt vegyitenek szomszédjaink, a híres gyetvai lazokon lakó, az enyém s tied közötti különbséget megismerni nem akaró zólyomi atyánkfiai.

Egy nap az édes hazáért harcoló Machinyák János, szép, nagy családdal bíró derék katonánk mindenét: egyetlen tehenét viszik el s mire a tejeeske után sóvárgó, apró kis gyermekek sirása elmúlik, Racsák András írnia meg valahová Samarkand tájékára vagy esetleg abba a másik boldogabb világba, két fiának, hogy volt tehenük, de fájdalom, csak volt. Az övékének a lábnyoma is oda vezetett a zólyomi Polyána

fegyver nélkül engednek a muszkák ellen? Mit csinálsz te ott fegyver nélkül?

A 42-es: (Pokoli nyugalommal.) Hát semmit.

A mama: Semmit? Hiszen azok megölnek, szétkaszabolnak, lelőnek, fölakasztanak és... és... foglyul ejtenek. (Sir. A csemeték mit te gyenek egyebet, szintén sirnak, azaz, hogy bömbölnek).

A 42-es: (Kéjelegve nézi, hogy őt megsiratják. Jó idő múltán szólal csak meg a fölényes vigasztalódás hangján.) Mit sirtok? Ne sirjatok! Nem hagylak el benneteket. Mert... izé... hogy is mondjam na? Nem megyek én csatatérre, csak ide a szomszédba, a helybeli kórházba — betegápolónak.

(A csalódás érzése ömlik el az egész családon. Ebéd vége.)

A mama: (Titkon örül.) Hja vagy úgy, csak ide?

A 42-es: (Andante.) Csak ide.

1., 2. számú csemeték: (Elvonulnak játékaikhoz azzal a lemondó tudattal, hogy nem lesz vaskeresztjük, pedig apjuk négyet is ígért.) Szinte sirnak.

3. számú csemete: (Lemászik a székről, busmogorván az asztal alá bujik s a csalódott remények és sötét sejtelmek hangján dörmögi maga elé.) Mégis megy el a háboruba. Mégis itthon marad és el fog engem nadrágotlani. (Kürtöri a pléh katonája nyakát s elindul, hogy az 1., 2. sz. csemeték játékát zavarja.)

Spencius.

A mama: (Csendesesen sirdogál.) A gyalogosokhoz?

A 42-es: Nem.

A mama: Talán a trénhez?

A 42-es: Nem.

A mama: Hát a tüzérekhez?

A 42-es: Nem.

A mama: Csak nem a huszárokhoz?

A 42-es: Oda sem.

A mama: (Elképedve.) Egyikhez sem, hát akkor hová az Isten csudájába?

A 42-es: Hová? Érdekes kérdés. Hogy hová? Hát mindegyikhez, a trénhez, a tüzérséghez, a gyalogosokhoz, a huszárokhoz, a tisztekhez, a közlegényekhez, mindenkire. Hisz ez természetes.

A mama: (A csodálkozás csimboroszáján.) Nem értem. Igazán nem értem. Ilyet még soha se hallottam.

A 42-es: (Kevésbé lelkes hangon.) Légy nyugodt. Ha nem hallottál, majd fogsz hallani. Sok érdekes dolgot rejteget még a háború.

A mama: Hát mondd, hol leszel akkor tulajdonképpen?

A 42-es: (Egyszerűen és szerényen.) Hát hol, hol? Hisz az nagyon természetes. Ott leszek, a hová beosztanak.

A mama: (Türelmetlenül.) Ugyan ne kerelj annyit. Nyögd ki már valahára, hát hova osztanak be?

A 42-es: Hová? Hogy engem hová osztanak be? Alkalmasnak találtak hadiszolgálatra fegyver nélkül is...

A mama: (Ájulás környékezi és sikolt.) Fegyver nélkül?! Irgalmas Isten! És téged

3. számú csemete: (A tenyerébe halkan önmagának.) Azért is, azért is elmegy és nem lesz itthon és nem fogja kiporolni a nadrágot.

A mama: És nem félsz a lövészároktól, az ágyutól, a muszkától és a... a... haláltól?

A 42-es: (Dagadó önérettel.) Én? Hát félttem én valaha? Megijedtem én valamitől?

1. 2. számú csemete: (Együttes diadalordítással.) Multkor az egértől a hálósobában...

3. számú csemete: (Tulkibálja a többit.) Igenis, igenis és én megfogtam az egeret és magának a feje fájt. Hehehe!

A 42-es: (Rácsap az asztalra.) Csend, azt a kutyatáját!

(Nagy némaság.)

A 42-es: (Születet után.) Egy egértől meg lehet ijedni. A nagymama is megijed egy egértől, pedig az ugyancsak bátor asszony. Hanem a muszkától, attól nem félek. (Egyre emelkedő hangon.) Csak jussak egyszer eléjük! Le fogom löni, át fogom szurni, agyon fogom verni irgalmatlanul valamennyit. Úgy fogok verekedni, mint Kinizsi Pál, mint Toldi Miklós mint... mint Dugonics András.

1. számú csemete: Dugovich Titusz.

A 42-es: Az mindegy.

2. számú csemete: Es kifogják tüntetni és hazához egy érdemkeresztet.

A 42-es: (Szinte magánkívül.) Igen, haza fogok hozni egy vaskeresztet. Nem egyet. Kettőt. Nem kettőt. Hármat. Nem is hármat. Négyet. Mindegyikünknek egyet. És... és...

3. számú csemete: (Félhangosan.) És aztán megint itthon lesz. (Elszontyorodik).

erdőségének titkos belseje felé... Ámde a vitéz fiuknak ismeretlen a czíme, így csak itthon hagyott árváikat vigasztalja a könnyező nagy-apa: ne féljete, jó az Isten, majd megsegít, majd ha apáitok haza jönnek, ők vesznek boczikát, de én szegény, öreg vagyok, ebben a drága világban nincs miből vennem... Majd ad az Istenke addig krumplit, meg terem talán majd egy kis zab is...

Derék rimakokovai csendőreink emberfeletti munkát végeznek. Éjjelt nappallá változtatva fáradnak, nyomoznak, mire azonban csak a lopás hírét vivő küldönczünk hozzájuk érkezik, akkorára a nyomorult gazemberek az alig átjárható, sűrű erdőkben régen megosztzkodtak keservesen nevelt marháinkon.

Sokszor kértem már ez uton az illetékes köröket, juttassanak ennek a szegény vidéknek a védelmére egy csendőrőrsöt vagy nem bánom én, legalább valami kirendeltségfélé, aludhasunk mi is nyugodtabban, ne kelljen éjszakáinkat óljaink őrzésével eltölteni.

S a mai nap... egy békésebb jövő hajnalának pirját látom derengeni községünk borús égén. Azt rebesgeti népünk, hogy a templom hátamegetti kincstár megfelelő, a magas kincstár által nélkülözhető épületben rövidesen m. kir. csendőrök fognak lakni, akkor majd — így hisszük — félnek felénk jönni a szomszéd marhazsiványok...

Nem tudom, honnan ered a rebesgetés alapja, de a mikor ebben bizunk, ismételve kérem a tekintetes Szerkesztő urat, pártfogolja kérésünket, legyen szószólónk ott, a hol segíthetnek bajainkon s mi igazán, igazán hálásak leszünk.

Azt csak mellékesen említem meg, hogy papunk malacját is kihajtották, egyik hitésünk tehenét is csak az éberség hagyta meg gazdáinknak...

Népünk igaz, hogy tót, de szíve egyedül csak a szent magyar hazáért dobog. Szegénysége dacára páratlanul áldoz a haza oltárára.

Hol van tót, kis falucska megyénk területén, a hol mindenki kivette utolsó garasát ládjából s úgy sietett volna vele a postahivatalba, mint nálunk? Megállt egy pillanatra gondolatmenetem, mikor postamesterünk büszkén mutatja a jegyzési íveket, hogy százkoronás betétektől kezdve ebben az igazán szegény faluban az emberek 34100 koronát küldenek a veszélyben forgó hazának. Ilyen gyermekei a vármegyének megérdemlik, hogy szerény kérésük — kis vagyionuk oltalmazását illetőleg — az intéző helyeken is meghallgattatásra találjon.

Ezt a kérést újlag a tekintetes Szerkesztő ur jó szívébe ajánlva, vagyok mély tisztelettel:

Jókóvy Emil, tanító.

A drágaság okairól.

Lapunk mult számában közölt rövid cikk visszhangot keltett a közönség körében. Lapunknak egy régi barátja és tudósítója Feled és Rimaszécs vidékéről így ír ebben az ügyben:

„A drágaság okaira vonatkozó, multkori számban megjelent cikkekre visszatérve, becses engedelmeikkel legyen szabad az én szerény nézeteimnek is kifejezést adni.

A cikkíró ur a helyzetet, a mely a drágaságot sok tekintetben előidézi, jól ismeri. Mert aki a nép közt forog, látja, tapasztalja, hogy különösen a mi vidékünkön majdnem községről-községre vannak olyanok, akik tőkájukat belefektetik marhába, sertésbe, krumplibba, tojásba, takarmányba és minden olyan cikkbe, a mi az ember és állat élelmezésére feltétlenül szükséges. Céljuk ezzel az, hogy ezeket óriási perzentnyereséggel eladják az államkincstár vagy a megszorult hivatalnokok és iparosok rovására és így maguknak tőkét gyűjtsenek.

Ha kevés egynek-kettőnek a befektetendő tőkéje, összeáll három-négy egyén és mindenütt a vásárok előtti napokon összeszedik a marhát, sertést, juhot, élelmi cikkeket, hogy azokat a vásárokon óriási nyereséggel eladják a katonaságnak és a mi mészárosainknak, henteseinknek vagy pedig egyeseknek.

Tessék körülnézni Rimaszécsen és vidékén. Itt három-négy egyének mindig van készletben 20—30 drb marhája, 500—600 métermázsas szállításra kész szénája, szalmája a katonaság részére.

Vagy ugyanott és Feleden, de talán az ország területén mindenütt, a kereskedők, szatócsok az 5—6 év óta üzletükben hevert italokat és mindenféle cikkeket 60 vagy 80 perzent nyereség mellett adják a fogyasztó közönségnek mint friss árukat — tekintettel a háborúra. — Vagy tekintettel a háborúra és az ebből előállott vasuti forgalmi nehézségekre, ha Feleden a megszorult utasok kényszerítve vannak Feledről Rimaszombatig utazni, a mely ut egy óráig sem tart, két-három fuvarozó egyén 16, sőt 20 koronát képes zsarolni.

És miután mindezeknek a megakadályozására — úgy látszik — nem létezik orvosság, nincsen orvos: a körjegyző urak és az adó-kivető bizottságok vehetnék becses figyelmükbe az ilyen be nem jegyzett czégeket, hogy a kincstár és a megszorult közönség rovására tőkét gyűjtők legalább adó czimén járuljanak hozzá oly sok oldalról megtámadott hazánk megmentéséhez, támogatásához.”

Közérdekű tudnivalók a vármegyei „Hivatalos Lap”-ból.

Hadifoglyok után való tudakozódás.

6343—1915. sz. — A Hadifoglyokat Gyámoltó és Tudósító Hivatalnak (Budapest, IX., Üllői-út 1.), amely tudvalevőleg hadifoglyaink hollétének kutatásával foglalkozik, ezen különben is nagy technikai akadályokkal kapcsolatos munkáját — sajnos — az érdeklőt hozzatartozók, illetve tudakozódók is nehezítik, a mennyiben a kutatáshoz feltétlenül szükséges adatokat a hivatalnak rendszerint nem adják meg. Ez természetesen az eljárás elhúzódását és sok felesleges levélváltását okozza.

Miért is a „Hivatalos Lap” utján felhívom a községi és körjegyzőket, hogy az alábbiakat az egyes községekben a legalkalmasabb módon hozzák köztudomásra:

A Hadifoglyokat Gyámoltó és Tudósító Hivatal (Budapest, IX., Üllői-út 1.) felkéri mindazokat, akik a harcstéren eltűnt, illetőleg hadifogságba jutott katonák iránt érdeklődnek, hogy mindenesetre a következő adatokat közöljék:

1. A hadifogoly neve; 2. születési éve és helye; 3. polgári állása vagy foglalkozása és vallása; 4. katonai rangja; 5. ezredének, századának stb. száma; 6. a háboru kitörésekor melyik városban szolgált az illető mint katona vagy hova, melyik városba vonult be a mozgósítás következtében; 7. táborig postája; 8. melyik harcstéren volt, orosz, szerb vagy montenegrói; 9. hol látták az illetőt utoljára; 10. sebesülten tűnt-e el az illető; 11. pontosan közlendő annak a neve és lakcíme, aki az illető iránt tudakozódik.

A hivatal a foglyok részére táviratot nem közvetít, mert a foglyoknak bármilyen távirati állomáson lehet közvetlenül sürgőnyt feladni, ha tartózkodási helyök ismeretes. A hivatalnál való távirati tudakozódás, mint célhoz nem vezető, kerülendő.

Rimaszombat, 1915. május hó 27.

Lukács, alispán.

A második hadikölcsön.

Kubinyi Géza vármegyénk főispánja a második hadikölcsönnek vármegyénkbeli eredményére vonatkozóan a következőket közli velünk:

„A második hadikölcsönjegyzés vármegyénkben impozáns véget ért. Pozitív számadatok e perczben még nem állanak rendelkezésemre, mert a beérkezett jelentések feldolgozása most folyik, anynyi azonban már is nyilvánvaló, hogy a második hadikölcsönre vármegyénkben

tízmillió

koronánál többet jegyeztek.

Ez alkalommal csak röviden mondok köszönetet lelkes vármegyémnek, a részletes beszámolót a jövő heti lapokban fogom közzétetni.

Rimaszombat, 1915. évi junius 11.

Kubinyi Géza, főispán s. k.”

Pelsőcz áldozatkészsége. Pelsőczön — mint lapunkat értesítik — a második hadikölcsönkötvényből jegyeztetett: 278000 K. Ebben a város jegyzése 100000 K. Nagyobb jegyzések: Közgazdasági bank 20000, Ref. egyház 20000, Dusza János ref. lelkész 15000, Almássy Józsefné és dr. Batta Istvánné 10000—10000, Weisz H. 10000, Becze Károly 4000, Kardos András 4000, Czékus István 2000, Ambrus András 1600, Szük János 1500, Ref. énekkar 1500 kor. stb. A ref. egyház előljárósága egyhangulag s lelkesedéssel hozott határozatában egy 5 mázszás harangot, 6 czinkannát és egy czintlátat hadicézlokra felajánlott és azokat a fémgyűjtő helyi bizottság utján f. hó 4 én rendeltetési helyére utnak indította. Az első hadikölcsön legmagasabb jegyzése Csizi Béla 12000 koronája volt.

100000 koronás hadikölcsön. A serkei körjegyzőség közönsége 106000 korona hadikölcsönt jegyzett. A jegyzés körül nagy érdemei vannak V. Oros János feledi takarékpénztári pénztárosnak és Kovács Bertalan rimasimonyii ref. lelkésznek, a kik lelkes, hazafias buzgalommal támogatták eljárásában a körjegyzőt.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni szíveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Hivatalos küldöttség. Megyénk főispánja: Kubinyi Géza folyó 7-én Lukács Géza alispánnal és Dr. Löcherer Tamás vármegyei közkórházi igazgató-főorvossal Budapestre utazott hivatalos ügyek elintézésére végett. A belügyminisztériumban a hivatalos vezetőség a közkórház fejlesztése ügyében is járt.

Parancsnok változás. Az 5. cs. és kir. gyalogezred itteni zászlóaljának eddigi parancsnoka: lovag Wiktor Tádé ezredes cs. és kir. kamarás f. hó 5 én mutatta be az új parancsnokot Manojlovits János ezredest a tisztikarnak. Az új parancsnok szívélyes szavakkal fogadta a tisztikarnak a távozó ezredes által tolmácsolt meleg üdvözlését, s e héten átvette a szolgálatot.

Tanácsbirói választás. A gömöri református egyházmegye megüresedett tanácsbirói állására beérkezett szavazatokot folyó hó 7 én bontotta fel az e célra kiküldött egyházmegyei bizottság. A szavazatok többségét Sütő István rimaszombati földbirtokos nyerte meg s így ő lett a gömörmegei református egyházmegye új tanácsbirója. A szép megtiszteltetéshez őszintén gratulálunk.

Névnapi megváltás. *Máriássy* László névnapi megváltás címén 10 koronát adományozott a „Vöröskereszt Egylet” részére, mely összeget köszönettel nyugtázza az *Elnökség.*

Pályázat jegyzői állásokra. A vármegyei „Hivatalos Lap” legutóbbi száma pályázati hirdetményeket közöl jegyzői állások betöltésére vonatkozólag. Az oszgyáni körjegyzői állásra, mely elhalálozás folytán üresedésben van, június 13-ig lehetett pályázni. A választás holnap 14-én lesz Oszgyánban. — A Csetnek nagyközségnél újonnan szervezett segédjegyzői állásra folyó hó 25-ig lehet pályázni a rozsnói főszolgabíró útján, a választás folyó hó 30-án Csetneken fog megtartatni.

Az Ozmán Vörös Félhold hivatalos levelező-lapjai. Az Ozmán Vörös Félhold-egyesület művészi kivitelű képes levelező-lapokat készítettett és ezek közül néhány ezer darabot ingyen felajánlott a Vörös Félhold támogatására alakult magyar országos bizottságnak. A levelező-lapok elvannak látva az Ozmán Vörös Félhold hivatalos bélyegzőjével és jelszavával. Ez utóbbi törökül így hangzik: Vatanamukabbet jeralilaramuávenet, ami magyarul annyit tesz, hogy: A hazának szeretet, a sebesülteknek segítség. Minden egyes levelező-lap továbbá magán viseli török és magyar nyelven a következő ajánlást: Az Ozmán Vörös Félhold-egyesülete hálából a nemes magyar nemzetnek. A magyar bizottság elhatározta, hogy ezeket a rendkívüli szép képes levelező lapokat 20 filléres áron árusítani fogja a Vörös Félhold javára. A bizottság kéri azokat a hazafias célegeket, akik tekintettel a nemes célra, a lapokat árusítani hajlandók, lépjenek érintkezésbe írásban vagy szóval az Országos Bizottság képviselőházi irodájával.

Jogerős ítélet. Idb. *Kanta* János 62 éves alsóhangonyi lakos még 1912. december hó 1-én 900 koronás váltóra ráírta az ifj. *Kanta* János és *Barta* József nevét ezek beleegyezése nélkül s a váltót az itteni takarékpénztárnál leszámoltatta. Mult év június 10-én az itteni kir. törvényszék hat havi börtönrre ítélte a váltóhamisító embert s a táblai helybenhagyó ítélet után a kuria a semmisségi panaszt elutasította. Így tehát az ítélet jogerőssé vált. Ugyanezen ember 1913. február 1-én 518 koronás váltóra írta a *Szabó* József nevét s azt is értékesítette. Ezért is hat hónapi börtönrre ítélte a bíróság s a kuria ezt is helybenhagyta.

Lakások.

A Tamástalvi-utcai **DICKMANN**-féle házban **egy 3 és egy 5 szobás** elsőemeleti lakás fürdőszobával és más mellékhelyiségekkel **azonnal is kiadó.**

FÜRDŐ MEGNYITÁS!

A Várgedei Vasas és Szénavas gyógyfürdőt megnyitottuk. A fürdőkezelőség.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a **rimakokovai volt urbéresék** Boható nevű 570 kat. kold kiterjedésű erdejében a

vadászati jog

10 egymás után következő évre, Rimakokova község házában, **1915. évi július hó 1-én** délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Rimakokova, 1915. június 10.

Urbéri elnök.

Lelkészek! Jegyzők! Tanítók!

Minden városban és faluban nagy mellékjövedelemre tehetnek szert, minden utánjárás nélkül.

Nem sorsjegy, Nem biztosítás,

hanem a hazáért vitézül küzdött és elesett hősök

házi siremlék felvétele.

A legelső szobrászművész által elkészített mintákat **20 koronaért** azonnal megküldöm, amelylyel havonta legkevesebb **200—300 korona kereshető.**

Gyönyörű, szép és izléses kiállítása végett minden család és rokonság megveszi, akik a haza hőseit örökké emlékeikben tartani akarják.

Ragadják meg a kedvező alkalmat s kérjék azonnal mintáimat.

Konyha Géza

értékesítő és közvetítő kereskedelmi vállalata Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 20.

Meghívó.

A Rimaszombati Konzervgyár

Részvénytársaság

f. hó 30-án d. u. 4 órakor a Rimaszombati Takarékpénztár tanácstermében tartja

évi rendes közgyűlését,

melyre felhivatnak a t. részvényesek, hogy minél nagyobb számban megjelenjenek szíveskedjenek.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és a mérleg megállapítása.
2. A sorrend szerint kilépő igazgatósági tagok helyeinek betöltése.
3. Egy igazgatósági tag választása.
4. A felügyelő bizottság választása.
5. Az alaptökének 50%-al való leszállítása a részvények lebélyegzése útján.
6. Esetleges egyéb indítványok.

Rimaszombat, 1915. június 10.

Az igazgatóság.

A mérleg a hivatalos órák alatt a Rimaszombati Takarékpénztár és a konzervgyár helyiségében megtekinthető.

Hirdetmény.

3371. tan. sz. — Hivatkozással a vízvezetéki szabályrendelet 61. §-ára tekintettel, a nagy szárazság és a katonaság ittléte révén a vízvezetékkel szemben támasztott túlkövetelményekre folyó évi **junius hó 12-étől** a következő rendelkezések lépnek életbe:

1. A szökőkutak működése további intézkedésig azonnal beszüntetendő.

2. A vízvezeték vizét tömlőkkel való udvar és kert locsolásra csak a reggeli órákban d. e. 8 óráig szabad használni.

3. Minden felesleges vízfogyasztás, vizesapok nyitvahagyása, hűtésre szolgáló állandó vízvétel szigorúan tilos.

4. A házi berendezések tulajdonos által megvizsgálandók s a bármilyen módon a víz állandó fogyását előidéző bajok haladéktalanul megszüntetendők s az elromlott alkatrészek megjavíttatandók.

A házi berendezések házról-házra járva fognak vizsgálatni s a fenti tilalmak és rendelkezések ellen vétők a vízvezetéki szabályrendelet 86. §-a értelmében és alapján indítandó kihágási eljárás során szigorúan fognak büntetettetni.

Rimaszombat, 1915. évi június 10-én.

Városi tanács.

Értesítés.

Értesítem a **Gömör- és Kishontvármegye** nagyérdemű közönségét, hogy **Rimaszombat** város, Deák Ferencz utca 20. szám alatt egy nagyobb szabású, a mai kornak teljesen megfelelő

értékesítő és közvetítő kereskedelmi vállalatot

nyitottam. — Vállalatomnak fő célja, úgy a **kereskedelem**, mint az **ipar és gazdaság** terén előforduló **adás és vevés** könnyű és gyors elintézése, azonkívül minden **ingó és ingatlan** eladás és vevése, **információk** beszerzése, **élet-, tűz-, víz-, jég- és állatbiztosítás** felvétele, gépirásos munkák, kérvények és folyamodványok olesó és gyors elkészítése.

Képviselőket és árulerakatokat, valamint a téli idényre elsőrendű köszön és fára előjegyzéseket elfogadok.

A nagyérdemű közönséget vállalatom teljes megelégedéséről előre is biztosítva magamat b. jóindulatukba ajánlva maradtam

Rimaszombat, 1915. évi június hó 11-én

kiváló tisztelettel:

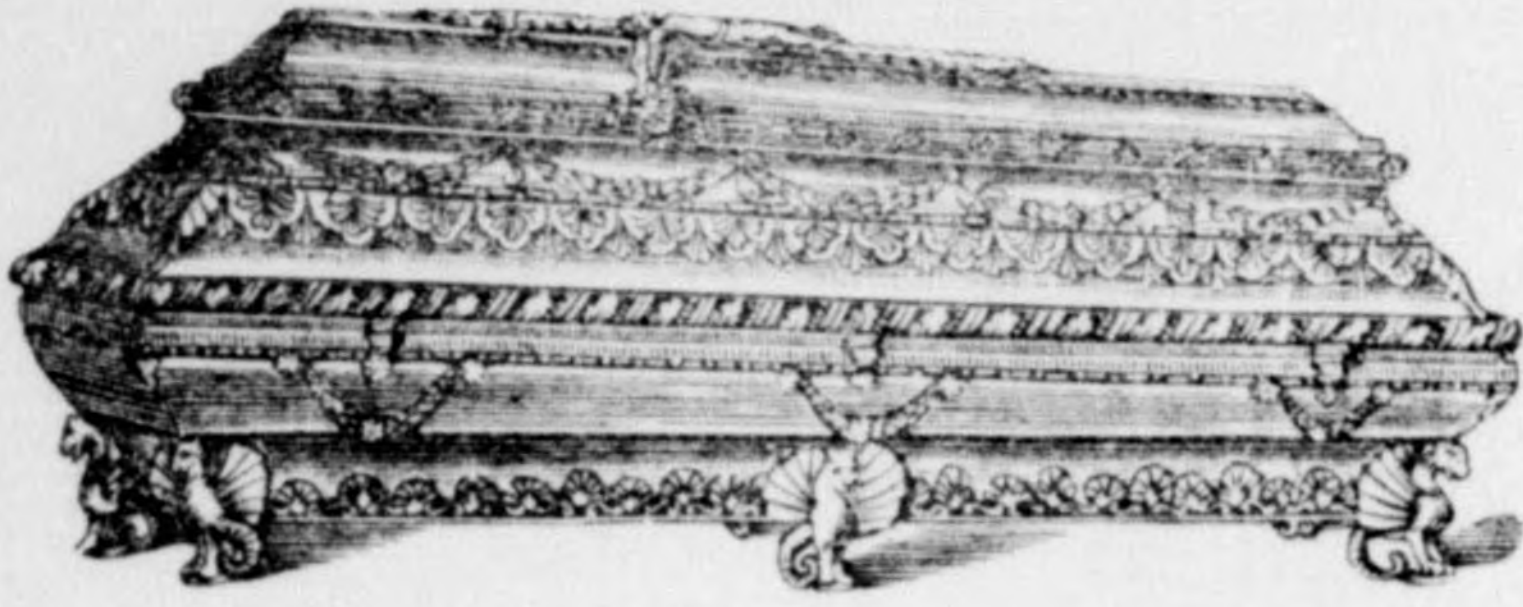
Konyha Géza.

ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

6—* **TEMETKEZÉSI VÁLLALATA**

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF**-féle temetkezési vállalat a **Deák Ferencz-u.**

szállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom.

A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.

„**ZSUFFA**“-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle **érecz- és fakoporsókból**, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekből, minél fogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen díszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes teendőket, hulla-

Kiadó lakás

A **Honvéd-utca 7-ik szám** alatt egy 3 szobás-lakás mellékhelyiségekkel együtt **azonnal** kiadó. — Ugyanott négy darab leander is eladó. — Értekezni lehet **özv. Kala Mihálynéval**.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a kiadóhivatal

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

Újságpapíros

(esomagolóshoz) kereskedők, mészárosok, hentesek részére jutányos áron kapható e lap kiadóhivatalában.

RÁBELY MIKLÓS FIA

KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE
RIMASZOMBAT, ERZSÉBET-TÉR 9.

Telefon szám:

52.

Telefon szám:

52.

Ajánlom a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű **könyvnyomdámot és könyvkötészetemet.**

minden e szakba vágó munkák pontos, gyors és izlésteljes kivitelére.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok stb. **Ügyvédeknek:** intőlevelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok. — **Pénzintézeteknek:** alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvények, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérleg-számlák stb. — **Kereskedőknek és Iparvállalatoknak:** körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb. — **Továbbá:** falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, táncrendek, gyászjelentések, névjegyek stb.

A „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Könyvkötészetem: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal. **Gyász-szalagok föliratai gyorsan és izléseesen eszközöltetnek.**

Izléses munka.

Jutányos árak.

Izléses munka.

Jutányos árak.